

Praktyki hybrydowego zarządzania w planowaniu i pomiarze celów zrównoważonego rozwoju miast. Studium porównawcze Polski i Szwecji

Cele Zrównoważonego Rozwoju (SDGs) ONZ wyznaczają ambitną wizję tworzenia zdrowszych, bardziej sprawiedliwych i dostatnich społeczeństw. Miasta odgrywają kluczową rolę w realizacji tej wizji, ponieważ są centralnymi punktami wzrostu gospodarczego, inkluzji społecznej i zrównoważonego rozwoju środowiskowego. Jednak uczynienie miast bardziej zrównoważonymi to złożone zadanie, które wymaga innowacyjnych podejść do planowania, wdrażania i monitorowania działań. Miasta muszą równoważyć konkurencyjne potrzeby, takie jak poprawa jakości życia mieszkańców, ochrona środowiska i efektywne wykorzystanie zasobów. Realizacja tych celów wymaga zaangażowania szerokiego grona interesariuszy, w tym lokalnych samorządów, przedsiębiorstw, organizacji pozarządowych i obywateli.

Niniejsze badanie koncentruje się na tym, jak miasta w Polsce i Szwecji planują i mierzą postępy w realizacji celów zrównoważonego rozwoju w kontekście ram „zarządzania hybrydowego”. Zarządzanie hybrydowe odnosi się do współpracy podmiotów publicznych, prywatnych i obywatelskich w procesach decyzyjnych. Tego rodzaju współpraca umożliwia różnorodnym interesariuszom wypracowanie wspólnej wizji, ale stanowi także wyzwanie, takie jak konfliktujące priorytety czy niejasności w definiowaniu i mierzeniu zrównoważonego rozwoju. Poprzez badanie sześciu miast — trzech w Polsce i trzech w Szwecji — projekt zbada, jak zarządzanie hybrydowe wpływa na planowanie i pomiar zrównoważonego rozwoju. Polska i Szwecja zostały wybrane ze względu na swoje odrębne konteksty instytucjonalne i polityczne, co zapewnia bogatą podstawę do porównań.

W ramach tego projektu formułujemy trzy pytania badawcze:

1. W jaki sposób praktyki zarządzania hybrydowego wpływają na planowanie i pomiar SDGs w Polsce i Szwecji?
2. W jaki sposób miasta radzą sobie z niejednoznacznościami w planowaniu i pomiarze SDGs, i jak można nimi skutecznie zarządzać?
3. Jak decydenci mogą rozwijać horyzontalne, partycypacyjne modele współtworzenia i pomiaru SDGs?

Projekt wykorzystuje metodologię badań jakościowych. Oparty jest na analizie wielokrotnych studiów przypadków z wykorzystaniem danych pierwotnych i wtórnych. Planujemy przeprowadzenie badań w sześciu miastach — trzech w Polsce i trzech w Szwecji. Dane pierwotne zostaną zebrane za pomocą pogłębionych wywiadów i obserwacji z udziałem menedżerów miejskich oraz interesariuszy zaangażowanych w inicjatywy zrównoważonego rozwoju. Dane wtórne obejmą różne raporty oraz oficjalne dokumenty miejskie.

Badanie ma na celu wniesienie istotnego wkładu zarówno do teorii, jak i praktyki zarządzania miejskiego. Po pierwsze, projekt ma na celu rozwinięcie istniejących perspektyw dotyczących sposobu, w jaki miasta planują, mierzą i monitorują postępy w realizacji celów zrównoważonego rozwoju oraz roli zarządzania hybrydowego w tym procesie. Po drugie, projekt ma dostarczyć nowej wiedzy o możliwych niejednoznacznościach związanych z planowaniem i mierzeniem celów SDGs oraz sposobach skuteczniejszego zarządzania tymi niejednoznacznościami.

Koncentrując się na Polsce i Szwecji, zbadamy, w jaki sposób różne struktury zarządzania i konteksty społeczno-polityczne wpływają na praktyki zarządzania hybrydowego. Wyniki te dostarczą praktycznych rekomendacji dotyczących poprawy planowania i monitorowania zrównoważonego rozwoju w tych dwóch krajach, a także pozwolą na opracowanie wniosków, które można zaadaptować do innych środowisk miejskich. Ostatecznie projekt ma na celu pogłębienie zrozumienia sposobu, w jaki miasta mogą planować, mierzyć realizację celów zrównoważonego rozwoju w sposób zgodny z wizją tworzenia zdrowszych, bardziej sprawiedliwych i dostatnich społeczeństw jednocześnie uwzględniając potrzeby wszystkich zainteresowanych stron.